

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Српскојеру на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње по франка у злату, на по године 10 франка у злату.
Прешлаша се прода само у јошвињим и болатодшним раковима и болаже у мајријед.
Поједни број 20 пара за Црну Гору. — за Иностранство 25 арл.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetigné, Monténégro.

L'abonnement pour les pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње.
Дописи се шаљу Уредништу — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку реч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармонд слова 6 пара; цитеро слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим најпориједа цитеро цијене од ричи, наплаћује се по закону о таксима још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Излази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вољно Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министарског Савјета, а на основу чл. 75., 92. и 162. Устава, у вези са чл. 27. алинеја 5. закона о државном буџету, ријешили смо и рјешавамо: Кредити одобрени буџетом прихода и расхода за 1914 годину важиће и за 1915 годину до краја онога мјесеца, у коме буде нови буџет изгласан.

Препоручујемо Нашим Министрима да се о извршењу овога ријешења старају, властима пак заповиједамо да по њему поступају, а свијема и свакоме да му се покорвају.

Цетиње, 19. децембра 1914. г.

НИКОЛА с. р.

(М. П.)

Видио и ставио државни печат,
Чувар државног печата,
Министар Правде,

Љуб. А. Бакић с. р.

Заступник Предсједника Мин. Савјета
и Министра Војног,
Министар Финансија и Грађевина,

Р. Поповић с. р.

Министар Правде,

Љуб. А. Бакић с. р.

Министар Спољних Послова,

П. Пламенац с. р.

Министар Унутрашњих Послова,

Саво П. Вулетовић с. р.

Министар Просвјете и Цркв. Послова,

Гавр. М. Церковић с. р.

НАРЕДБА

свијем органима Министарства Просвјете
и Црквенијех Послова

Још 31. јануара 1907. г. под бројем 156., по предлогу Министарства Унутр. Дјела, упутио сам наредбу свим органима просвјетне струке о употреби телеграфа у званичној преписци. У истој наредби је речено: да се подручно ми чиновништво служи телеграфом у преписци за службена а нехитна питања, извјештаје, саопштења, па и за разне молбе, често пута приватног карактера, што би се све морало чинити писмено, путем поште; да је телеграфска преписка дозвољена само за хитне и неодложне послове, па и за те послове да преписка буде што краћа, без непотребних титула, наслова, потписа занимања и т. д., и напошљетку упозорен је сваки чиновник, који у будуће безразложно употребљава телеграфску преписку, да ће бити кажњен плаћањем таксе за дотичне телеграме.

Међутим, мјесто да се по горњој наредби поступа и употреба телеграфа, нарочито у данашње ратно вријеме, сведе на најхитније и неодложне случајеве, прешло се у другу крајност и дошло до тог, да се скоро сва, па ма и најважнија преписка води телеграфским путем. Таква телеграфска преписка не само што не чини, да се пословима вођеним на тај начин, даје већа важност у брзини рјешавања од осталијех, већ нагомилава у Министарству непотребни рад, који иде на штету општих послова, за чије је рјешавање потребно и слободног времена и више прецизности, које у телеграфској преписци најчешће не може бити.

Да би се свему горњему стало на пут, овиме поново наређујем свијем органима просвјетне струке, да се горње наредбе строго придржавају, како би избјегли пошледице непридржавања исте.

Број 5469.

Цетиње, 18. децембра 1914. год.

Министар
Просвјете и Црквенијех Послова,
Гавр. М. Церковић.

Листа губитака

Из баталиона Требјешког

Рањени: Грујо Милић, Никола Касом.

Умрли у болницама

Из првог баталиона регрутских класа
војник Милован Тепавчевић од болести.

Из баталиона Жупског

војници: Петко Булатовић од рана, Ви-
дак Николић од болести.

Из баталиона Љешанског

десечар Перо Глобаревевић од рана.

Из баталиона Доњо-Морачког

војник Вукота Ракочевић од болести.

Из баталиона Пјешивачког

војник Мијушко М. Мијушковић од бо-
лести.

Из баталиона Полимског

војник Спасо Јововић од болести.

Из бат. Команско-Загарачког

војници: Илија Вуковић од рана, Радо-
ван Ч. Шћепановић од рана.

Из баталиона Бањског

војници: Грујо Кнежевић од болести,
Илија Шћепанов Копривица од рана.

Из баталиона Баричког

војник Милан Живановић од болести.

Из бат. Прошћенско-Баричког

војник Миле Делић од болести.

Из баталиона Камено-Горског

војник Перо Попадич од рана.

Из баталиона Мартинићско-Бра-
јовићског

војник Тодор Ђегановић од болести.

Из баталиона Горњо-Црмничког

војници: Никола Милетић од рана, Ђуро
Б. Бошковић од рана.

Из баталиона Павковићског

војник Спасоје М. Јовановић од бо-
лести.

Из баталиона Зетског

арт. војник Јаков Уличевић од бо-
лести.

Из баталиона Гатачког

војник Обрен Ковач од болести.

Из баталиона Петрушинског

војник Милија Симоновић од болести.

ИСПРАВКА

У 63. броју „Гласа Црногорца“ поткрале
су се у листи губитака ове погрешке:

Из баталиона Ровачког стоји да су поги-
нули: водник Радован Милунов Влаховић;
десечар Раде Радосавов Влаховић; војни-
ци: Новица Вучинић Влаховић, Јанко Ти-
одоров Влаховић, Пуниша Милосавов Вла-
ховић, Петар Коков Влаховић, Симо Мр-
ђенов Влаховић, Божо Радосавов Вла-
ховић, Ђоко Богданов Влаховић и Вуко
Томов Влаховић, а треба да стоји за све
„Булатовићи“ а не Влаховићи; даље стоји
за Петра Радосавова Станишића из III бег
рекрутског баталиона а из баталиона о
круга Требјешког да је ранен док треба да
стоји: „погиинуо“, што се овим исправља.

Број Р. 12441 О. 3223.

Цетиње 16. дец. 1914. год.

Из Канцеларије

Краљ. Министарства Војног.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ и
Његово Краљ. Височанство Књаз
Насљедник честитали су Нову Годи-
ну савезничким посланицима г. гро-
фу де Салису и г. Деларош-Вернеу,
као и италијанском посланику г. Мар-
кизу Негротију. Предсједник Кра-
љевске Владе г. дивизијар сердар
Ј. Вукотић и Министар Иностр.
Дјела г. П. Пламенац, као и остали
чланови Краљевске Владе, лично
су честитали господи посланицима
Нову Годину.

— Њезино Величанство Краљица,
дијелећи бол породица и сирочади,
које је овај рат оставио без храните-
ља, милостиво је благоизводила на-

редити да се издаде по тридесет пер-
пера ожалошћеним и сиротним по-
родицама чији су чланови оставили
своје животе на бојним пољима за
спас Отаџбине и славу српског име-
на. Овај великодушни поклон, у исто
вријеме акт хришћанског милосрђа
и патриотске пажње и признања,
убрисаће многу сузу и дозволиће
ојаћелим и у црно завијеним по-
родицама да достојно проведу
свијетле празнике Христово Рође-
ња, благосиљајући Њезино Вели-
чанство Краљицу и топло Јој бла-
годарећи на овој великој материн-
ској пажњи и љубави.

Овдашњи Царско-Руски Војни
Агент, г. генерал Н. Потапов при-
мио је ова службена саопштења:

Петроград, 17. децем. у 2:30 по
подне. На цијелом фронту наших
армија, које су распоређене на ли-
јевој обали Висле, наступило је
загишје, с искључењем неких дје-
лова фронта код Болимова, Ино-
влођа и у рејону јужно од Мало-
гошта, где су се продужили упорни
бојеви.

Наступајући од Болимова под
концентрисаном ватром, Нијемци
су упали у наше шанчеве код Гу-
мина, али у тај мах наша је војска
учинила контра-напад, упала у те
исте шанчеве и све Нијемце бајо-
нетом прекрала, осим неколико офи-
цера и војника, који су допали
ропства. У том боју заплијенили
смо њемачке митраље. У опште,
њемачки су губитци на том дијелу
фронта веома велики.

Код Иновлођа наша је војска
заузела њемачке шанчеве јужно од
града и упала у саму варош, где је
16. децем. приметно упоран бој.
Јужно од Малогишта њемачки
смо нападај одбили нашом ватром.
Код мјеста Бхинце непријатељ је
заузео наше шанчеве, али је нашим
контра-нападом избачен из њих и
потиснут.

У зајадној Галицији наша војс-
ка и даље успјешно продире на-
пријед. Источно од Закличина ми-
ске на јуриш заузели непријатељ-
ске утврђене позиције и ири том
заробили 44 официра и 1.600 вој-
ника, а заплијенили 8 митралеза.

Југо-зајадно од Дукле наша је
војска у низу бајонетских напада
одбацила Аустријанце из њихових
утврђених позиција код Креме и
Тилаве, обративши непријатеља у
пачице бјегство.

Исто тако достигли смо знатан
успјех јужно од Лиска, код Гор-
жанке.

Непријатељеви контра-напади на
пријелазу Ужок, као и нови испади
посаде из Пшемисла, одбијени су.

На кавкаском фронту наша је
војска, прелазећи у Олтинском прав-
цу у наступање, заузела Мерденск.
Код Сарикамиша дошло је до ус-
пјешне борбе с непријатељском ко-
лоном, која је наступала са сјеверо-
запада. Упорни нападаји турски у
рејону Хоросана били су одбијени.
Турци у повлачењу чине зверства,
стављајући под нож читаву села.

Петроград, 18. дец. у 2 часа по
подне. На лијевој обали Висле у
току посљедња 24 сата није било
већих сукоба.

На једном дијелу фронта, између
Висле и Пилице, ми смо успјешно

одбили дневни и ноћни нападај
Нијемаца, јужно од пута Болимов—
Мједневице. Сјеверно од Раве до-
чекали смо Нијемце који су насту-
пали, бајонетским контранападом и
одбацили их. Близу Пилице, код
села Езержец, ми смо пустили ње-
мачку колону која је кренула у
ноћни нападај, да нам се примакне
на растојање од 300 корака, а тад
смо из наших шанчева осули на
њу поразну ватру, наносећи непри-
јатељу огромне губитке. На неко-
лико дјелова борбеног фронта, ми
смо се, одбијајући њемачке нападе,
врло успјешно служили ручним
бомбама.

Бој код Иновлођа изазвао је не-
пријатеља, да пријеђе у наступање
са стране Томашева у правцу О-
почна. На по пута између тих та-
чака, код мјеста Камен, ми смо
успјешно одбили његове нападе.
Исто тако одбили смо уз велике
непријатељске губитке наступање
Аустријанаца код Малогишта, јужно
од Пинчова и код Закржејева.

У зајадној Галицији битка се и
даље развија иотпуно иовољно за
нас. Наша је војска заузела утвр-
ђене положаје на висовима јужно
од мјеста Конти и Кремпа, сје-
верно од Барвинека, југозападно од
Јаслиска и у рејону Балаграда, ју-
жно од Лиска. При томе смо са
нашим бајонетским нападајима на-
нијели Аустријанцима огромне гу-
битке, уништавајући у бајонетској
борби цијеле њихове чете. Касно
у вече 16. децембра непријатељ је
овдје ирешао у нагло одступање.

По извјештајима само с једног
дијела оиштега фронта наше војске,
ми смо 16. децембра заробили ви-
ше од 3.000 војника, а у том броју
много официра, и заплијенили 15
митралеза.

На кавкаском фронту бој код
Сарикамиша продужава се са знат-
ним турским снагама. Ватром наше
артиљерије разагнана је јака турска
колна, која је, изгубивши половину
свога бројнога стања, спасила се
бјегством. Дио турских снага, кон-
центрише се у рејону Јалахуз—
Чамског прелаза, с намером да
пријеђе у наступање према Арда-
гану.

ТЕЛЕГРАМИ

Биоград, 18. децембра. Јуче око
подне непријатељ је избацио неко-
лико топовских метака на Карабур-
му. Један шрапнел прелетио је у
варош и повриједио једну кућу.
Синоћ око 6 сати под Градом по-
јавила су се 4 непријатељска мони-
тора и отворили су артиљериску
ватру на Град и обалу Саве и Ду-
нава. То је трајало до осам сати
у вече. С времена на вријеме чула
се и митраљешка паљба, а неколи-
ко шрапнелских зрна распрело се
по вароши. Људских жртава није
било а оштећена је једна кућа.

Ниш, 19. децем. Наредба Врхов-
ног Команданта Њ. Кр. Височан-
ства Престолонаследника Алексан-
дра свој српској војсци за 15.
децембра 1914. у Крагујевцу: Ју-
наци! Већ се навршио пети мјесец,
како је на нашу милу отаџбину
напао непријатељ. Истрошени у
два славна али тешка рата, ми смо
га ипак мушки и јуначки дочекали.

И пошто смо га једном потукли на Церу и Јадру, ми смо му последије толиких других крвавих али славних, бојева сада задали удар тежи од свих досадашњих. Хиљаде заробљеника, стотине топова и силна опрема војна, што је од непријатеља задобисмо, свједочи о његовом поразу и нашој слави. Јунаци! Ја сам поносит да објавим: на земљишту Краљевине Србије нема више непријатеља. Изагнавши смо га крваве главе. У том свечаном тренутку, када се на поносно српском Биограду вије поново побједна српска застава, ја хоћу прије свега другог да испуним један дуг захвалности. У редовима вашим раме уз раме с вама ратују у овом трећем рату и браћа наша, коју од Турака ослободисмо. Ви сте свједочи њихова јунаштва и њихове љубави према отаџбини. Косовци и Вардарци, Жегљивци и Брегалничани, Битољци и Поречани показали су се достојни своје браће Шумадиначи и Дунавца, Подринаца и Моравца, Тимочана и Ужичана, показали су се достојни потомци јунака Милутинових и Душанових, што некад далеко пронијеше славу српског имена и оружја. Ја хоћу да им дам видан знак признања Отаџбине пред овако несумњивим доказом свога великог пожртвовања и пред тако јуначки проливиеном својом крвљу за своју Србију, пред таквим стварним доказом вршења своје најтеже грађанске дужности и то са таквим одушевљењем. Ја објављујем њихово право на све политичке и уставне тековине ослободитељке Србије. Прва редовна Народна Скупштина по закључењу мира ријешити све потребне мјере те да се то потпуно и у живот уведе. Јунаци! Гвоздени обруч наших моћних савезника стеже се све више око нашег заједничког непријатеља. Осјећајући се пред поразом и страхујући од његових тешких посљедица, он се бори очајно и упорно, али узалуд. Број његових војника све је мањи, а наши савезници уводе сваког дана све нове војске у борбу. Крај тој циновској борби већ је данас јасан, и ако она још није завршена. Ми морамо још неко вријеме вршити нашу тешку дужност и стајати уз наше велике и силне савезнике, који се боре и за нас, докле они не сможе да нашег заједничког непријатеља на њиховим пространим пољима, а тада ће настати и мир, и то дуги мир који ће достојно наградити жртве за нашу велику Србију. Тада ће наша отаџбина бити много већа, силнија и срећнија, но што је икада била. А за то ће, витезови, Србија бити вама благодарна. Александар.

Лондон, 11. децембра. Командант ваздухопловне ескадре Давид летио је изнад Брисела на једном биплану и бадио је дванаест бомби на смјестиште њемачких ваздушних лађа. Из смјестишта подигао се у вис облак дима.

Рим, 14. децембра. Послије измјене телеграма између Рима и Лондона поводом честих заустављања и прегледања трговачких италијанских лађа, Енглези су изјавили да ће од сад прегледати само оне лађе на које се буде сасвијем сумњало да носе контробанду.

Петроград, 15. децембра. Званично се оповргавају вијести о уступању острва Сахалина Јапану. (Радиотелеграфски извјештај).

Рим, 16. децембра. Услед киша разлиле су многе ријеке и нанијеле штете у више покрајина.

Рим, 16. дец. „Трибуна“ прима из Валоне да су мрнарци италијански заузели околину Валоне, Свернез, Манбасна, Канину, Цузбарцу, Кузбалу и Крионеро, гдје стацио-

нира једна торпедјача. Непрестано стижу у конзулат депутације из околине и вароши. Отпочело је искрцавање десетог берсаљерског пука. Један батаљон је одређен за Канину, други за Аргу, а трећи за Валону.

Копенхаген, 17. децембра. *Тридесет француско-енглеских бродова бомбардовали су аустријске поморске базе, Полу и Ровињо.* (Радиотел. извј).

Париз, 17. дец. Једна њемачка ваздушна лађа појавила се јуче над Денкерком и бацала бомбе. Погинуло је 15 невиних грађана, а рањено 52. Неке су куће лако оштећене. (Радиотел. извј).

Рим, 17. децембра. „Тајмс“ прима из Каира да је Елмаз ефендија ађутант Енвер паше, послан у Судан да диже буну.

Париз, 17. децембра. Званично саопштење каже да је читавог дана жестока бура спречавала операције на највећем дијелу фронта. Постигнут је извјестан напредак у Аргони.

Париз, 17. дец. Французи су задобили мало терена у околини Ниопера пред Полдером сјеверно од Ломбарзида. Нијемци су жестоко бомбардовали Ст. Жорж, који Французи утврђавају. Французи су освојили једну њемачку ослону тачку југо-источно од Зенебека. Између Лиса и Оазе ништа нова. У долини Ене и у Шампањи Нијемци се показују активнији него до сада, и то испољавају жестоком бомбардовањем на које је тешка француска артиљерија успјешно одговарала. У Аргони Французи су нешто напредовали у околини Фур-де-Пари. Између Аргона и Мозеле води се на читавом фронту канада која је нарочито јака на висовима Мезе. У Алсасу Нијемци су извршили један напад који су Французи одбили. У Горњем Алсасу Французи утврђују своје положаје. Тешка француска артиљерија уђуткала је њемачке хаубице које су бомбардовале Горњи Анспак. (Радиотелеграфски извјештај).

Петроград, 18. децембра. Аустро-Угарска влада објавиће Црвену Књигу у којој ће изложити мотиве који су изазвали рат.

Јавља се из Беча да је војни аустријски зајам претрпио потпун неуспјех.

Холандске новине „Телеграф“, на темељу званичних њемачких листа, цијени њемачке губитке: 753.200 људи за Пруску, 75000 за Баварску, 5000 за Саску и Виртемберг.

Париз, 18. децембра. И ако је мораториј још увијек на снази, овлашћујући банке да исплаћују само половину улога, банке: *Crédit Lyonnais*, „*Comptoir National d'Escompte*“, *Société du Crédit Commercial et Industriel*“ одлучиле су да се не придржавају мораторија.

Вашингтон, 18. децембра. Влада је упутила дугачку ноту Великој Британији, тражећи да се брзо побољша поступање са американском трговачком флотом од стране енглеске флоте. У ноти се каже да је побуђено врло живо осјећање неоправданом интервенцијом у законитом трговачком саобраћају. Влада тражи одређено обавијештење о држању Велике Британије односно заштите права американских грађана. Нота изјављује да се ове прелатке чине у пријатељском духу. У ствари, нота циља на Силе Тројног Споразума. Што се тиче заустављања американских бродова на мору, влада не може да трпи одлагања да се бродови спроводе у британске луке ради подробнијег прегледа. Она сматра да се доказ да ли је роба намијењена непријатељу, има извршити у часу прет-

гледа на мору. Претпоставком кривње не могу се теретити неутрални бродови и ратујуће странке морају да се задовоље са доказом у часу њихове интервенције.

Охрид, 18. децембра. Врховни Муфтија Мехмед Секи обишао је цио округ и нашао је, као што прича, да је муслимански живаљ у свему задовољан и да захваљује Краљу и Влади на датим му слободама, као и чиновницима који чине све да му се слободан живот обезбиједи.

Међу муслиманима не влада никакво незадовољство противу данашњих режима, већ су сви спремни да у свако доба стану на браник отаџбине.

Петроград, 18. дец. Цар, налазећи се на фронту војске, посетио је главни стан главнокомандајућег, гдје је примао извјештаје о ратним операцијама. Цар је затим пошао на линију трупа, дијелећи одликовања војницима који су се истакли храброшћу у бојевима. Затим је Цар примио од главног команданта сјеверо-западних трупа, генерал-ађутанта, Рускога. Његово Величанство је иза тога напустило фронт војске. (Вјестник.)

Рим, 18. децембра. Белгијанци су заузели њемачке шанчеве сјеверно од Ниопера и заробили 3000 Нијемаца.

У аргонској шуми први пут су Гарибалдинци ушли у борбу. Погиноу је Бруно, млади син Ричотија Гарибалдија.

У борбама на ријеци Бзури и у Пољској њемачки губитци су огромни.

У Италији су наређене врло строге мјере у царинским стварима.

Париз, 18. Од мора до Ене дан је протекао готово мирно са артиљеријским двобојима на неким тачкама фронта. У Шампањи, западно од алжерског ферма, у ренском сектору, Нијемци су у ноћи разорили експлозивима два француска шанца и упутили против њих нападај који је био одбијен. Сјеверно од Менил-ле-Хирлис Французи су освојили дијелове друге линије непријатељске одбране. У истом крају, сјеверно од Босежура, Французи су заузели шанчеве. Нијемци су извршили противнапад и били одбијени; тада су Французи прешли у офанзиву и поново задобили терена. У истој зони нешто источније, њемачке силе које су се приближавале да изврше против-напад на Французе, дошле су под француску артиљеријску ватру и биле разбијене. У Аргони према Фонтен-Мадам, Французи су учинили да експлодирају mine и смјестили се у продорима. Између Мезе и Мозеле, у околини шуме Мормар, Французи су освојили око 150 метара непријатељских шанчева. У Горњем Алсасу французе су трупе ушле у Стенбак и заузеле половину села, кућу по кућу. (Радиотелеграфски извјештај).

Званични огласи

Позивају се г. г. претплатници „Гласа Црногорца“, којима истиче претплата 1. јан. 1915 год., да изволе обновити претплату; у противном случају ће се обуставити од 1. јануара 1915.

Цетиње, 13. децембра 1914.

Администрација „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“

Објава. На основу одобрења Главне Интендантуре Црногорске војске од 28. новембра, број 12498., овим се доставља заинтересованим, да ће Интендантура Тушког војног округа у својој канцеларији на дан 23. ов. м., одржати јавну лицитацију за израду 25 (двадесет пет) спољних телера на Војном Стану, који се у Тузи налази.

Услови израде могу се сазнати сваког дана у канцеларији Интендантуре од 8—12 прије и од 2—6 послје подне.

Број 1944. Из канцеларије Интендантуре Тушког војног округа, 10. децембра, Тузи. (2,2)

Објава. Сагласно данашњем рјешењу Краљ. Обл. Суда, број доњи, овим се објављује, да ће дана 31. децембра ове године од 8—12 прије и од 2—6 сати послје подне у канцеларији Обласног Суда бити јавна лицитација за издавање хљеба свим истражним притвореницима у Истражном Завјору у Подгорици у току 1915 године.

Подузимач за издавање хљеба обавезан је положити суду кауцију од пет стотина (500) перпера, или дати два сигурна јемца, која ће Суд као такве примити. Хљеб мора бити од чисте домаће пшенице, ситно савијене, добро печен и по занату уређен, а подузимач га има издати притвореницима на тражњу за то надлежних у свако доба дана и у оноликим количинама, колико је сваког дана истражних притвореника, рачунајући на сваку особу по један и по кгр. дневно. Детаљнија обавијештења о лифровању реченог хљеба лицитанти могу сазнати сваког радног дана у канцеларијско вријеме у канцеларији Обласног Суда.

Лифровање истог ће се уступити оној лицитанту, чаја би понуда била најнижа и за суд повољна.

Број 2904. VII—1914—69.
Подгорица, 12. децембра 1914 г.
— Краљ. Обласни Суд —
за предсједника — судија,
П. А. Пејановић.

Службени огласи

Оглас. Десет акција Црногорске банке петог кола од броја 3645 до закључно 3654., које је изгубио д-р Јован Кујачић, љекар из Србије, амортизиране су ријешењем од 17. децембра текуће године.

Горње се објављује заинтересованим на тражење поменутог Кујачића.

Број 3016. VI—1914—168.
На Цетињу, 17. децембра 1914.
— Предсједник Краљ. Обл. Суда —
(бр. 604, 1,3) Александар К. Матановић.

Приватни огласи

ОБЈАВА. Управа општине Гусињске продаваће јавном лицитацијом општинске таксе за 1915. годину и то: 27. децембра ове године таксу на живо и коже и мјерачину; — 28. истога, таксу на клинци, јавне продаје и монополисане артикле; и — 29. истога, таксу на увоз робе и увоз пића.

Зауки ће се продавати горе означених дана, од 8—12 пр. подне и од 2—6 по подне, а уступити се понудиоцима највећих циљана. Ближа обавијештења могу се добити сваког дана у управи у канцеларијским часовима.

Број 1407. Из канцеларије управе општине Гусињске, 4. децембра 1914 г. Гусиње. (бр. 593, 2,2)

Објава. С којом се ставља до знања заинтересованим, да ће управа општине Тушке, продавати јавном лицитацијом општинске таксе за 1915. годину и то:

27. децембра ове године, таксу на живо и коже, клинчину таксу, увозну таксу на живо и мјерачину.

28. истога, таксу на рибу, монополисане артикле бараче, увозну таксу на робу 1^а, и таксу на прекогранично воће — и то оба дана од 8—12 прије и од 2—6 послје подне, а уступити се понудиоцу највише циљане, ако циљане буду повољне за општинску управу.

Ближа обавијештења могу се добити сваког дана у канцеларијским часовима, а у канцеларији ове управе.

Број 1980. Из Управе Општине Тушке, 17. децембра 1914 године, Тузи. (бр. 603, 1,1)

Оглас. Издајем под офит доњи спрат моје куће, гдје има пет пространих одјељена, у којима је до сад била Филијала Никшићког Трговачког Друштва.

Цетиње.
(бр. 606, 1,3) Ивана Никичина Ражнатовић.

ВИНО И РАКИЈА ПРВОТОК,

прве врсте, из *Лисце* — Љешанска нахија, продаје се на већу и мању количину: вино литар перп. 1,10, ракија литар П. 4. (бр. 607, 1,1) „ХОТЕЛ ЦЕТИЊЕ“

ПОМЕН

Извјештавам браћу, сроднике и пријатеље, да ћу у сриједу 24. овог мјесеца држати годишњи парастос у храму свете Госпође у Дражевину непрежаленом нашем сину, односно мужу, оцу, брату и њеверу

† командиру ТОМУ ВУКЧЕВИЋУ

Дражевина, 14. децембра 1914 г.

У име ожалострене породице: отац Митар Бошковић Вукчевић. (бр. 600, 1,1)